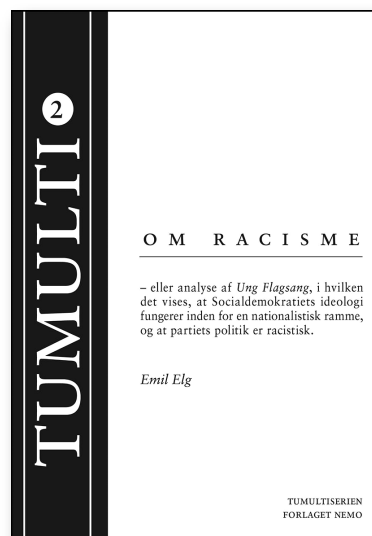

Kommentar af Morten Thing

Mette Frederiksen er racist

Emil Elg:
OM RACISME – eller analyse af Ung Flagsang, i hvilken det vises, at Socialdemokratiets ideologi fungerer inden for en nationalistisk ramme, og at partiets politik er racistisk.
 Tumultiserien 2, Forlaget Nemo, 54 s., kr. 70,-.

Den 9. september i år blev Emil Elg og hans bidrag taget ud af den udstilling, Arbejdermuseet har åbnet. Hans tale, som blev filmet, skulle have været en del af udstillingen. Hovedpointen i talen var dels, at Oskar Hansens sang *Ung Flagsang*, som starter ”Når jeg ser et rødt flag smælde på en blank og vårfrisk dag...”, gav udtryk for en nationalisme, som var af samme form som Socialdemokratiets; og dels at Mette Frederiksen var racist. Nu har forlaget Nemo udgivet talen som en lille bog med et efterskrift af Emil Elg. Han peger i disse to tekster på, at Socialdemokratiets politik udfolder sig inden for en nationalistisk ramme.

Der er en klar forbindelse mellem Oskar Hansens sang og fx programmet *Danmark for Folket*. Det er en dimension, som er velbehandlet i mange analyser af Socialdemokratiets udvikling. Men det hører med, at nationalismen, som den var blevet udfoldet i Danmark efter 1848, var et andet bud end Socialdemokratiets fra 1930erne. Det folk, Socialdemokratiet taler om, er ’det arbejdende folk’. Det er noget andet end ’det danske folk’, som også omfatter kapitalisterne. Det, at man udtrykker sig inden for en nationalistisk ramme, kan godt føre forskellige steder hen. Socialdemokratiets førte til velfærdsstaten.

Det var imidlertid ikke det, som fik ledelsen af Arbejdermuseet til at gribe ind over for Elg. Det var talens andet resultat, nemlig at Mette Frederiksen var racist. Han tager i talen udgangspunkt i dette citat fra et interview med Mette Frederiksen fra *Politiken* 21.1.2016:

”Vores udlændingepolitik er gennemsyret af social indignation. Danmark har den samfundsmodel i verden, der uden sammenligning er bedst til at hjælpe de svageste. Den er skattefinansieret, og den er universel i den forstand, at hvis du først er inde, har du adgang til alt – fra folkebiblioteket over kontanthjælp til en tur på hospitalet. Min påstand er, at denne unikke velfærdsmodel ikke kan forenes med en åben udlændingepolitik.”

Emil Elg gengiver et par andre brudstykker fra dette interview og konkluderer:

”For Socialdemokratiets forkvinde er det afgørende altså at forsikre den danske underklasse om, at hendes klassebegreb er nationalistisk. Folk behøver ikke bekymre sig: Mette Frederiksen er racist, og hendes såkaldte sociale indignation kommer udelukkende hvide danskere til gavn.”

Talen og efterskriftet bruger racismebegrebet på den måde, at der til racisme kræves, at folk deles efter kategorier som etnicitet, hudfarve, afstamning og at disse kategorier ordnes i et hierarki. I Mette Frederiksens tilfælde et hierarki, hvor det er de hvide danskere, der er mere værd end de udenlandske brune og sorte.

Racisme er et ord, som dukker op i 1920erne (i Danmark i 30erne) for at karakterisere den tyske racisme, den nazistiske racelære. Denne byggede på den ændring af jødehadet, som var opstået i 1870erne, og som den gang blev døbt ’antisemitisme’. Forskellen mellem det gamle jødehad og det nye var, at hvis en jøde konverterede til kristendom-

men blev han eller hun under de ældre forhold en fuld-god kristen. I hvert fald principielt; det bør naturligvis tilføjes, at det ikke altid var sådan. Det nye, som skete i 1870'erne, var, at dåben ikke længere kunne ændre noget, for det at være jøde var noget *biologisk*. Lige meget hvordan en jøde teede sig, forblev vedkommende en jøde. Sådan havde det i virkeligheden været længe, når det drejede sig om indianere i Amerika, om sorte i Afrika og Amerika og om aboriginere i Australien. Det førte til næsten-udryddelse flere steder, fx i Tysk Sydvestafrika, på Tasmanien og flere steder i Amerika. Den nazistiske racisme rettede sig i øvrigt også imod sorte og andre racer.

Emil Elg henviser flere steder i sit efterskrift til, at han er sort. Og han understreger flere gange *hudfarvens* betydning for opdelingen i godt og dårligt. Jeg tror ikke det er hudfarven, som har betydning for Mette Frederiksen. Jeg tror, at det i langt højere grad er de kulturelle forskelle, som tæller for hende. Og derved ligner hun Dansk Folkeparti. Deres modvilje mod 'de fremmede' er, at de er *fremmede*. Det er jøderne ikke længere for Dansk Folkeparti, og det adskiller dem fra nynazisterne. Dansk Folkeparti har politikere, som lægger vægten på religion (Søren Krarup & døtre), men som en hovedregel er det bredt kulturelle forskelle, der tæller. De vender sig fx ikke mod adopterede med anden hudfarve.

Det, som Dansk Folkeparti derimod har gjort, er 'at tale de fremmede ned'. Det er blevet en del af danskfolkepartisme at omtale asylansøgere, flygtninge og indvandrere 'fra ikkevestlige samfund' som *ringere* mennesker. Og selvom Dansk Folkepartis politikere er blevet dygtige til ikke at gå for vidt, så koger sprogbrugen af og til over, som da Cheanne Nielsen på partiets årsmøde i september sagde:

"Hvorfor skulle udlændinge klare sig selv, nu hvor de har krav på husly og lomme penge fra staten, så snart de kommer hertil? De sviner, de svindler, de stjæler, de voldtager og de dræber. De mishandler Danmark, mens mor og far har travlt med at skændes inde på Borgen."

Den praksis, Dansk Folkeparti udviklede, takserede danske domstole længe som *racisme*, uanset om Cheanne Nielsen mener, at årsagerne til svinerierne, svindlerierne, tyverierne, voldtægterne og drabene er biologiske eller kulturelle. Det er værd at tænke over. Domstolene har ved denne domspraksis peget på, at der er forskel på at have en indvandringspolitik og på at tale svin om indvandrere, asylanter og andre flygtninge.

En indvandringspolitik bygger på den holdning, at Danmark eller EU ikke kan tage imod alle, som gerne

vil bo her i stedet for i krigszoner i Mellemøsten eller i fattigdomsområder i Afrika. En sådan indvandringspolitik kan hvile på den forudsætning, at Danmark kun kan modtage xy antal om året for at få integrationen til at virke. Man behøver ikke tale indvandrerne ned for at have en sådan politik. Men fordi Dansk Folkepartis politik trækker stemmer, forsøger både Venstre og Socialdemokratiet at følge samme spor, for Socialdemokratiets vedkommende i en noget mindre grad end fx Venstres Inger Støjberg.

Selvom 'racisme' historisk betyder noget andet end i Emil Elgs sprogbrug, er det værd at holde fast i domspraksis. Den har faktisk ført til, at Dansk Folkeparti har forsøgt at ændre sprogbrug. Dog kun så meget, at de ikke kan dømmes for det. Netop derfor er det værd at overveje, om ikke Emil Elgs sprogbrug er den rette vej at gå.

Danmark bliver nødt til at have en indvandringspolitik. Den vil påvirke den integrationsproces, som starter i det øjeblik en indvandrer er her i landet. Hvis politikken hviler på det grundlag, at 'de fremmede' er mindre værd, vil de midler, som tages i anvendelse, være nedværdigende, som fx Støjbergs teltlejre var det. En indvandrerpolitik bør altid hvile på det grundlag, at også danskere en dag kunne finde på at flygte fra Danmark og søge asyl i et fremmed land. Vores politik bør være som den, vi forventer at blive udsat for. Den bør hvile på den forudsætning, at begge parter først og fremmest er mennesker, som ikke generelt kan hierarkiseres i gode og mindre gode. Når Frankrig lader flygtningebørn sove på gaden, viser landet, at man ikke tænker på, at franske børn kunne komme ud for det samme. Det er efter min mening også nødvendigt, at Danmark giver asyl til flygtninge fra krigszoner. Det er igen ud fra den betragtning, at Danmark kan blive et krigsland, og danskere kan have brug for at flygte til et sikkert sted. Da Danmark ikke kan tage imod alle syrere, må det nødvendigvis være et fælles EU-projekt.

Selvom Emil Elgs pamflet stritter i mange retninger, synes jeg den provokerer til en debat om grundlaget for indvandrings- og integrationspolitikken. Når man omtaler indvandrede som mindre egnede til at leve det liv, vi lever, har vi dømt dem over én kam. Det er præcis grundformen i en hver racisme: at generalisere fra enkelttilfælde til alle. Udsagnet: "Ikke-vestlige indvandrere er på en bestemt måde, som er i vejen for integration", er således et racistisk udsagn. Man må grunde en integrationspolitik på en bedømmelse af individer med forskellige forudsætninger og talenter.